

PROGRAM WYCHOWAWCZY

SALEZJAŃSKIEGO ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH

„DON BOSKO” W ŚWIĘTOCHŁOWICACH

SPIS TREŚCI

I.	PODSTAWA PRAWNA .....
II.	MISJA SZKOŁY .....
III.	WYCHOWANIE I JEGO CELE .....
	1. CZYM JEST WYCHOWANIE .....
	2. CELE WYCHOWANIA .....
	3. SYSTEM WYCHOWAWCZY ŚW. JANA BOSKO .....
	4. OBSZARY WYCHOWANIA .....
	A. WYCHOWANIE RELIGIJNE .....
	B. WYCHOWANIE MORALNE .....
	C. WYCHOWANIE STREFY EMOCJONALNEJ .....
	D. WYCHOWANIE DO ŻYCIA WARTOŚCIAMI .....
	E. WYCHOWANIE ESTETYCZNE I KULTURALNE .....
	F. WYCHOWANIE PATRIOTYCZNE .....
	G. WYCHOWANIE SPOŁECZNE .....
	H. WYCHOWANIE FIZYCZNE I ZDROWOTNE.....
	5. REALIZACJA .....
IV.	WSPÓLNOTA SZKOLNA .....
	1. UCZNIOWIE.....
	2. NAUCZYCIELE/WYCHOWAWCY .....
	3. PERSONEL ADMINISTRACYJNY .....
	4. RODZICE .....
	5. ŚRODOWISKO LOKALNE .....
V.	EWALUACJA PROCESU WYCHOWANIA .....

I. PODSTAWA PRAWNA

Podstawą prawną niniejszego programu wychowawczego są:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej
- Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 roku wraz z późniejszymi zmianami
- Powszechna Deklaracja Praw Człowieka
- Konwencja o Prawach Dziecka.
- Statut Szkoły

Zmiany w programie wychowawczym zostały zatwierdzone uchwałą
Rady Pedagogicznej nr 18/8.02.2010/2011 z dnia 08.02.2011 r.

II. MISJA SZKOŁY

„WYCHOWYWAĆ DOBRYCH CHRZEŚCIJAN I UCZCIWYCH OBYWATELI”

(ŚW. JAN BOSKO)

Bezpośrednia treść, jaka wynika ze słów Księdza Bosko, to akceptacja wszystkiego, co jest całkowicie ludzkie. Dążenie, aby stać się uczciwym obywatelem i dobrym chrześcijaninem to podkreślenie godności ludzkiej.

Naszym głównym celem jest pomoc młodemu człowiekowi we wszechstronnym rozwoju jego osobowości z uwzględnieniem indywidualnych zainteresowań i predyspozycji psychofizycznych, aby mógł on odnaleźć swoje miejsce w zmieniającej się rzeczywistości i dokonywać mądrych wyborów w różnych sytuacjach życiowych.

Szkoła pragnie pomóc wychowankom w zdobyciu wiedzy i rozwinięciu ich uzdolnień i zainteresowań tak, aby okres pobytu w szkole był czasem, w którym ujawniać się będą ich możliwości i inicjatywy, umiejętności indywidualnego i zespołowego działania przygotowującego do odpowiedzialnych zadań dorosłego życia.

III. WYCHOWANIE I JEGO CELE

1. CZYM JEST WYCHOWANIE

Jednym z podstawowych praw młodego człowieka jest prawo do wychowania. Wychowanie jest kształtowaniem wychowanka we wszystkich dziedzinach jego życia i działalności, kształtowaniem jego wewnętrznej wartości. W procesie tym główną rolę odgrywa wiara, która odsłania przed wychowankiem nowy wymiar poznawanej rzeczywistości, pozwala odkryć prawdę o Bożej Miłości, zrozumieć Boży plan wobec siebie i świata oraz odnaleźć swoje miejsce we wspólnocie ludzkiej. Wychowanie to także wszelka pomoc w realizacji tych zamierzeń, niesiona wychowankom przez szkołę.

2. CELE WYCHOWANIA

Wychowanie chrześcijańskie ma następujące cele:

- Wychowanie do wiary i osobistej więzi z Bogiem (rozwój dociekliwości poznawczej ukierunkowanej na poszukiwanie prawdy, rozpoznawanie wartości moralnych, dokonywanie właściwych wyborów);
- Rozwijanie pozytywnych cech osobowych ucznia (kultura, wrażliwość, dobroć, szacunek dla drugiego człowieka, tolerancja);
- Przygotowanie ucznia do podejmowania świadomych decyzji (wychowanie do samokształcenia i samowychowania, krytycznej oceny siebie i umiejętność pracy nad sobą);
- Kształtowanie w uczniach szacunku do wartości ogólnospołecznych (szacunek dla dobra wspólnego, przygotowanie do życia w rodzinie, w społeczności lokalnej i w państwie w duchu przekazu dziedzictwa kulturowego i kształtowania postaw patriotycznych);
- Przygotowanie do świadomego i czynnego udziału w życiu społecznym i obywatelskim (kształtowanie postawy dialogu, umiejętność współdziałania).

Realizację tych celów może zapewnić tylko wychowanie integralne, które obejmuje wszystkie sfery osobowości wychowanków i różne dziedziny życia. Kształtuje ono jednocześnie jego duszę, intelekt, psychikę, wolę, ciało i relacje z innymi ludźmi.

3. SYSTEM WYCHOWAWCZY ŚW. JANA BOSKO

Podstawą pracy wychowawczej w szkole jest styl i metoda wychowawcza Ks. Bosko. Jej główne elementy to:

- **PREWENCYJNOŚĆ** – stwarzanie sytuacji sprzyjających rozwojowi i pozytywnym doświadczeniom, co wzmaga wewnętrzne zasoby i wartości prezentowane przez wychowanków;
- **ŚRODOWISKO WYCHOWAWCZE** – stwarzanie otoczenia i klimatu, które integrują, budują zaufanie, optymizm i radość;
- **ROZUM, RELIGIA I MIŁOŚĆ** - kierowanie się słuszością rzeczy, zasadami realizmu pedagogicznego i roztropnością wychowawczą, przy jedności z Bogiem i Jego codziennej obecności w życiu szkoły, w trosce o jego dobro i rozwój, buduje się sieć wzajemnych związków opartych na zaufaniu i miłości;
- **ASYSTENCJA** – stała opieka nad wychowankami – wyraz dyspozycyjności, szacunku i przyjaźni, ale także oczekiwania, kierowania, zapobiegania.

4. OBSZARY WYCHOWANIA

A. WYCHOWANIE RELIGIJNE

Wychowanie religijne ma doprowadzić do zjednoczenia z Bogiem, do poznania Boga jako kochającego Ojca. To wychowanie musi być ukierunkowane przede wszystkim na pogłębienie wiary młodego człowieka poprzez powiązanie roku liturgicznego w katechezie z domem rodzinnym, szkołą.

Cele i zadania:

- wdrożenie do życia modlitwy, liturgii i życia sakramentalnego (korzystanie z kaplicy szkolnej, uczestnictwo w Eucharystii szkolnej, stały kontakt wychowanków z kapłanami);
- kształtowanie więzi z Bogiem (katecheza, uczestnictwo w rekolekcjach, dniach skupienia, praktykowanie różnych form nabożeństw);
- budzenie szacunku dla wartości duchowych (ukazywanie wzorców osobowych pośród świętych i błogosławionych Kościoła);
- kształtowanie umiejętności rozeznawania podejmowania decyzji w duchu Ewangelii (udział w różnych formach Ewangelizacji, informowanie o wspólnotach i ruchach działających w Kościele);
- wychowanie dla wspólnoty Kościoła (czytanie prasy i literatury religijnej, korzystanie ze środków multimedialnych o tematyce katolickiej, uczestnictwo w lokalnych uroczystościach kościelnych i pielgrzymkach);
- wychowanie do ekumenizmu (udział w spotkaniach o charakterze ekumenicznym).

B. WYCHOWANIE MORALNE

Wychowanie moralne to umiejętność zajmowania jednoznacznych i przejrzystych postaw w oderwaniu od wszystkiego, co pomniejsza istotę ludzką. Pozwala ono nabyć wychowankom umiejętność „rozumienia świata”, które umożliwi im odkrycie własnego miejsca w świecie i stojących przed nim zadań.

Cele i zadania:

- wychowanie sumienia (uwrażliwienie na uczestnictwo w sakramentach świętych);
- praca nad sobą – umiejętność obiektywnej samooceny, praca nad przemianą charakteru (kształtowanie wrażliwości na postawy środowiska, umiejętność rozpatrywania problemów pod względem różnorodnych aspektów);
- wychowanie do dobroci;
- wychowanie do wartości ewangelicznych (kształtowanie postawy altruizmu wobec innych ludzi);
- wychowanie do prawdy i odpowiedzialności (życie w prawdzie na co dzień i odpowiedzialność za własne czyny);
- szacunek dla drugiego człowieka i świata jako dzieła Bożego (kształtowanie postawy tolerancji i empatii wobec drugiego człowieka, ugruntowanie postaw ekologicznych);
- określenie własnej tożsamości i poczucie wewnętrznej integracji (umiejętność samookreślenia, np. w konfrontacji ze środowiskiem o innym światopoglądzie, wierze, kulturze, itp.).

C. WYCHOWANIE SFERY EMOCJONALNEJ

Terminem „sfera emocjonalna” można określić wszelkie stany emocjonalne (uczucia, nastroje, humory i inne poruszenia emocjonalne). Są to reakcje człowieka na jego własne zachowania i własną sytuację życiową, a także reakcje na osoby, sytuacje i wydarzenia zewnętrzne, które wpływają na jego los. W zależności od okoliczności mogą one być

pozytywne lub negatywne. Są one jednym z podstawowych sposobów kontaktowania się danej osoby z samą sobą oraz z innymi osobami.

Cele i zadania:

- umiejętność rozpoznawania swoich uczuć (poznanie cech emocji i uczuć i przyczyn ich powstawania);
- kształtowanie mechanizmów kontroli emocjonalnej (zapoznanie się z akceptowanymi społecznie formami wyrażania i odreagowywania emocji, kształtowanie umiejętności powstrzymywania zachowań impulsywnych, kształtowanie równowagi emocjonalnej);
- umiejętność motywacji do nauki i stałej pracy nad sobą (kształtowanie następujących umiejętności i cech: potrzeba poznawcza, koncentracja uwagi, twórcze myślenie, systematyczność);
- wrażliwość na innego człowieka (promowanie postaw altruistycznych, uwrażliwianie na przeżycia i uczucia innych ludzi, kształtowanie wrażliwości oraz delikatności i subtelności reakcji i zachowań);
- wychowanie do współdziałania i współpracy oraz budowania stałych więzi międzyludzkich (wdrażanie do podejmowania ról społecznych i stały rozwój kompetencji społecznych);
- umiejętność poszukiwania i odkrywania wartości (rozwój osobistej hierarchii wartości, kierowanie uczuć ku wyższym wartościom, ku ideałom);
- kształtowanie postawy odpowiedzialności (uczestnictwo w szkolnych zobowiązaniach, zadaniach i projektach, podejmowanie odpowiedzialności za ich terminową realizację).

D. WYCHOWANIE DO ŻYCIA WARTOŚCIAMI

Egzystencja człowieka w sposób istotny związana jest z wartościami. Są one podstawą i źródłem sensu ludzkiej egzystencji w świecie. Każde wychowanie musi być oparte o pewien spójny system wartości. Wychowanie do wartości ma przygotować i zachęcić wychowanka do odkrywania, przeżywania, porządkowania, urzeczywistniania i tworzenia wartości;

wartości wynikających z przyjęcia określonej filozofii istnienia i poznawania świata i człowieka.

Cele i zadania:

- kształtowanie prawidłowych, obiektywnych sądów i ocen (umiejętność obiektywnej dyskusji – sztuka argumentacji, krytyki, osądu);
- kształtowanie postawy roztropności (umiejętność zachowania równowagi pomiędzy „teorią” a „praktyką” życia);
- rozumne rozpoznawanie, akceptowanie i przyswajanie wartości (wrażliwość na dobro i umiejętność wdrażania w życie właściwych zasad);
- ukazywanie wielkich możliwości, a jednocześnie ograniczeń ludzkiego rozumu (propagowanie ideałów, poszukiwanie autorytetów);
- Integracja wiary i rozumu (kształtowanie poglądu, iż rozum służy poznawaniu prawd wiary).

E. WYCHOWANIE ESTETYCZNE I KULTUROWE

Wychowanie takie wyraża się w dążeniu do rozwijania wrażliwości jednostki na wartości estetyczne tkwiące w sztuce i naturze i wyrobieniu jej smaku estetycznego. Jego efektem jest szacunek i miłość dla narodowego dziedzictwa, kultury, historii, literatury i języka.

Cele i zadania:

- kształtowanie wrażliwości estetycznej, gustu, smaku i zainteresowań (odkrywanie piękna przyrody i świata, sztuki, muzyki, architektury);
- kształtowanie rozwoju wewnętrznego (wprowadzenie w dziedzictwo kultury, poznawanie kultury innych narodów, uczestnictwo w kulturze);
- wyzwalanie i kształtowanie zdolności twórczych, kształtowanie wyobraźni (wychowanie do zachowań estetycznych, umiejętności estetycznej organizacji przestrzeni, środowiska, troski o piękno najbliższego otoczenia, domu, szkoły, miejsca pracy, własnego wyglądu, stroju).

F. WYCHOWANIE PATRIOTYCZNE

Służy ono kształtowaniu poczucia tożsamości kulturowej, lokalnej i narodowej, rozbudzaniu zainteresowania kulturą regionu i życiem lokalnym. Przejawia się szacunkiem dla przeszłości i tradycji. Patriotyzm dnia dzisiejszego to troska o polityczne losy ojczyzny, ale także troska o rodzinę, poszanowanie własności prywatnej i społecznej, sumienne wykonywanie obowiązków w miejscu pracy, przedkładanie dobra wspólnego nad własne.

Cele i zadania:

- kształtowanie szacunku i miłości do narodowego dziedzictwa, wartości kultury narodowej, historii, literatury, języka, bohaterów narodowych (wprowadzanie do historii i kultury polskiej, kreowanie ideałów i autorytetów, ukazywanie wagi tego dziedzictwa w czasach współczesnych);
- przekazywanie i pielęgnowanie tradycji narodowych (organizacja i uczestnictwo w uroczystościach i imprezach patriotycznych);
- krytyczna postawa wobec wypaczonych form patriotyzmu (krytyka nacjonalizmu, rasizmu i antysemityzmu, wykorzenianie wad narodowych).

G. WYCHOWANIE SPOŁECZNE

Wychowanie społeczne polega na wdrażaniu wychowanków do zachowań zgodnych z przyjętymi w danym społeczeństwie normami umożliwiającymi harmonijne współzycie. Człowiek nie mógłby żyć w społeczeństwie, w którym nie obowiązywałyby normy regulujące zachowania ludzi gdyż nie byłby wtedy pewien własnego bezpieczeństwa, własnego mienia i spokoju.

Cele i zadania:

- wychowanie do odpowiedzialności obywatelskiej (poczucie przynależności do społeczności lokalnej i uczucie odpowiedzialności za jej losy i środowisko);
- wychowanie do życia w rodzinie (propagowanie wartości prorodzinnych, kształcenie postawy szacunku wobec tradycji);
- uwrażliwianie na problemy i potrzeby drugiego człowieka (rozwijanie przyjaźni, postaw tolerancji i empatii, refleksje na temat problemów współczesnego świata);
- rozwijanie aktywności młodzieży (kształcenie samorządności wychowanków, zachęcanie do działań na rzecz ubogich, odrzuconych i niepełnosprawnych, wspieranie działalności o charakterze społecznym).

H. WYCHOWANIE FIZYCZNE I ZDROWOTNE

Celem wychowania fizycznego jest wytwarzanie nawyków związanych z ochroną i doskonaleniem zdrowia fizycznego i psychicznego, wyrobienie odpowiednich sprawności, nastawienie woli, stosowanie zasad higieny, pobudzanie pozytywnego zainteresowania sprawami zdrowia, pogłębianie wiedzy o własnym organizmie i rozwoju.

Cele i zadania:

- troska o zdrowie i rozwój fizyczny (szeroki wachlarz propozycji rozwijających sprawność i zdrowie realizowany podczas zajęć wychowania fizycznego lub w ramach zajęć pozalekcyjnych);
- troska o higienę i bezpieczeństwo (zapewnienie odpowiednich warunków realizacji wszelkich działań – baza i sprzęt, przestrzeganie przepisów BHP);
- profilaktyka zdrowotna (zapewnienie stałej opieki zdrowotnej, ukazanie zagrożeń dla zdrowia fizycznego i psychicznego oraz sposobów i metod ich unikania);
- stworzenie możliwości szlachetnego sportowego współzawodnictwa, wykorzystanie moralnych aspektów sportu (udział w rywalizacji międzyklasowej, międzyszkolnej, organizacja imprez rekreacyjnych);
- troska o poznanie zasad funkcjonowania własnego organizmu (umiejętność samoobserwacji, akceptacja własnej płciowości).

5. REALIZACJA

Podstawą realizacji przedstawionych powyżej celów i zadań jest opracowywany przez zespół wychowawców szczegółowy plan pracy na dany rok szkolny. Postawione cele i zadania realizowane są w różnej formie, np.:

- osobisty przykład nauczycieli i innych pracowników szkoły;
- planowane godziny z wychowawcą wraz z ich tematyką;
- treści wychowawcze zawarte i rozwijane na każdej jednostce lekcyjnej w oparciu o programy nauczania;
- szeroki wachlarz zajęć pozalekcyjnych;
- podejmowanie inicjatyw społecznych, kulturalnych i sportowych;
- tworzenie i realizowanie projektów wspierających rozwój relacji podmiotowych w środowisku szkolnym;
- pielęgnowanie kontaktów ze środowiskiem lokalnym.

Założeniem szkoły jest, iż wszelkie jej działania wychowawcze i dydaktyczne mają na celu szeroko rozumianą profilaktykę. Zawiera się ona w szkolnym programie profilaktyki.

W szczególności szkoła podejmuje działania typu:

- warsztaty w zakresie profilaktyki, na których uczeń zdobywa umiejętności współżycia społecznego, ze szczególnym uwzględnieniem zachowań asertywnych (np. umiejętność odmawiania);
- zajęcia integracyjne ułatwiające komunikację społeczną;
- organizacja i udział w spektaklach poświęconych tematowi uzależnień;
- pogadanki, spotkania z psychologami, terapeutami, lekarzami, policją, ofiarami uzależnień.

Oprócz tego na terenie szkoły i poza nią stwarza się różnorodne sytuacje wychowawcze umożliwiające osiągnięcie założonych wcześniej celów wychowawczych. Są to uroczystości i imprezy szkolne, które pozwalają kultywować obrzędowość i tradycje szkolne.

IV. WSPÓLNOTA SZKOLNA

Realizacja programu wychowawczego wymaga zbieżności zamiarów i przekonań wszystkich jego uczestników. Dlatego szkoła kieruje wszystkie wysiłki na utworzenie wspólnoty wychowawczo-duszpasterskiej.

Definiuje się ją jako:

- **wspólnotę**: gdyż pociąga za sobą uczniów, rodziców, nauczycieli i inne środowiska;
- **wychowującą**: gdyż pomaga w rozwoju kulturalnym, zawodowym, i społecznym każdego jej członka;
- **duszpasterską**: gdyż prowadzi do spotkania z Chrystusem w tworzeniu Kościoła i Królestwa Bożego.

Najważniejszymi podmiotami tej wspólnoty są:

- uczniowie, jako centralny punkt działalności wychowawczej;
- nauczyciele, jako fundament działalności edukacyjnej i wychowawczej;
- rodzice jako pierwsze osoby odpowiedzialne za wychowanie;
- inne osoby i instytucje, które uczestniczą w działalności wychowawczej.

Każdy członek wspólnoty czuje się odpowiedzialny za jakość wychowania.

1. UCZNIOWIE

Uczeń jest podmiotem kształcenia, potrzebuje pomocy i wsparcia, działa aktywnie w zgodzie z wymaganiami, dotyczącymi jego wieku, ponosi odpowiedzialność proporcjonalnie do swoich możliwości i poziomu rozwoju. Uczniowie mają możliwość zróżnicowanego uczestnictwa w szkolnej wspólnotie poprzez:

- wyrażanie zainteresowań i obaw;
- wymianę punktów widzenia z nauczycielami;
- wzięcia na siebie odpowiedzialności za rozwój klasy w jej aspekcie materialnym i osobowym, jak też za proces nauczania;
- organizowanie grup-stowarzyszeń, mających na celu wymianę opinii, promocję działalności, podejmowanie decyzji, osiąganie kompromisów, ocenę wyzwań itd.;
- bezpośredni lub pośredni udział w zbiorowych organach władzy, mający na celu wysuwanie inicjatyw, współpracę w podejmowaniu decyzji, podział odpowiedzialności.

Uczniowie biorą udział w procesie tworzenia szkoły, mają własną organizację – Samorząd Uczniowski, który realizuje własne zadania. Każdy uczeń jako członek społeczności szkolnej posiada prawa i obowiązki, które są zawarte w Statucie Szkoły.

Szkoła traktuje każdego ucznia jako osobę wolną, odpowiedzialną i sprzyjającą własnej samorealizacji, oferując mu jednocześnie odpowiednie stymulujące, dynamiczne towarzystwo, które pomaga mu rozwijać wszystkie posiadane możliwości, tak, aby osiągnąć poziom, zbliżony do modelu absolwenta.

MODEL ABSOLWENTA

Absolwent Salezjańskiego Gimnazjum Publicznego:

- Akceptuje siebie, mając świadomość swoich mocnych i słabych stron;
- Opanował wiedzę i umiejętności na poziomie swoich możliwości;
- Poszukuje, porządkuje i wykorzystuje informacje z różnych źródeł;
- Zna języki obce, potrafi posługiwać się komputerem i korzystać z internetu;
- Zna i szanuje język, historię, kulturę oraz tradycję naszego regionu i narodu;
- Jest aktywny, twórczy i kreatywny, dba o swój wszechstronny rozwój;
- Umiejętnie dokonuje mądrych wyborów w różnych sytuacjach życiowych;
- Potrafi radzić sobie z problemami;
- Przestrzega obowiązujących norm i zasad społecznych;
- Umiejętnie porozumiewa się z innymi ludźmi i efektywnie współdziała w zespole;
- Potrafi prezentować własny punkt widzenia, ale jest także otwarty na poglądy innych;
- Jest wrażliwy na potrzeby i krzywdę innych, udziela im wsparcia i pomocy;

- Jest tolerancyjny dla odmiennych poglądów, wyznań i kultur;
- Jest wrażliwy na otaczającą przyrodę i piękno natury, potrafi przeciwdziałać zagrożeniu środowiska;
- Dbą o zdrowie fizyczne i psychiczne, jest wolny od uzależnień

Absolwent Salezjańskiego Liceum Ogólnokształcącego i Technikum:

- Akceptuje siebie, mając świadomość swoich mocnych i słabych stron.
- Umie rzetelnie pracować, ma szacunek dla pracy, jest zaradny i odpowiedzialny.
- Ma szerokie zainteresowania i pasje poznawcze, potrafili wiadomości teoretyczne zastosować w praktyce.
- Zna języki obce i potrafi korzystać z różnego rodzaju źródeł informacji, umie sprostać wyzwaniom współczesnego świata;
- Zna i szanuje język, historię, kulturę oraz tradycję naszego regionu i narodu;
- Jest aktywny, twórczy i kreatywny, dba o swój wszechstronny rozwój;
- Umiejętnie dokonuje mądrych wyborów w różnych sytuacjach życiowych;
- Potrafi radzić sobie z problemami;
- Przestrzega obowiązujących norm i zasad społecznych;
- Umiejętnie porozumiewa się z innymi ludźmi i efektywnie współdziała w zespole;
- Potrafi prezentować własny punkt widzenia, ale jest także otwarty na poglądy innych;
- Jest wrażliwy na potrzeby i krzywdę innych, udziela im wsparcia i pomocy;
- Jest tolerancyjny dla odmiennych poglądów, wyznań i kultur;
- Jest wrażliwy na otaczającą przyrodę i piękno natury, potrafi przeciwdziałać zagrożeniu środowiska;
- Dbą o zdrowie fizyczne i psychiczne, jest wolny od uzależnień;

2. NAUCZYCIELE/WYCHOWAWCY

Praca nauczycieli, ich słowa, świadectwo i doświadczenie odgrywają zasadniczą rolę w procesie wychowawczym. Nauczyciele szkoły:

- są wychowawcami, a ich praca nie ogranicza się tylko do przekazywania wiedzy;
- tworzą atmosferę szczerzej współpracy z innymi, pielęgnując solidarność i komunikację, które ułatwiają pracę w grupie, spójność i ciągłość pracy realizowanej przez wszystkich;
- swoją aktywną i przyjazną obecnością uczestniczą w życiu uczniów, interesują się ich problemami, starają się widzieć świat ich oczami, biorą udział w ich zajęciach, występują ze stanowczością i ostrożnością, korygują zachowania, postawy i osądy;
- odgrywają decydującą rolę w przygotowaniu, realizacji i ocenie Programu Wychowawczego;
- są odpowiedzialni za całościową akcję wychowawczą naszej szkoły, a poprzez udział w jednoosobowych i zbiorowych organizmach zarządzających, aktywnie uczestniczą w zarządzaniu.

Nauczyciele winni ponadto umiejętnie używać swego autorytetu naukowego oraz wiary na rzecz edukacji integralnej i kształtowania osób, harmonizując rozum i wiarę w przedmiotach, które przekazują. Poprzez stałe kształcenie kulturowe, zawodowe, chrześcijańskie i salezjańskie szkoła czuwa nad profesjonalnością oraz aktywnie współpracuje, aby zapewnić odpowiedni poziom ekonomiczny, połączony z odpowiednią stabilnością i bezpieczeństwem pracy.

3. PERSONEL ADMINISTRACYJNY

Bardzo istotną rolę w akcji wychowawczej szkoły salezjańskiej odgrywa personel administracyjno-obslugowy. Tworzy on ważną część wspólnoty wychowawczo-duszpasterskiej szkoły i wykonuje bardzo ważne zadania umożliwiające realizację założonych celów wychowawczych, gdyż każdy członek wspólnoty wychowuje i jest odpowiedzialny za wychowanie.

4. RODZICE

Rodzice, to osoby ponoszące odpowiedzialność za wychowanie swoich dzieci. Rodzina zapewnia warunki bytowe, bezpieczeństwo, kulturę i dobre nawyki. Pomaga ona rozwijać tożsamość, buduje więzi międzyludzkie, stymuluje do rozwoju w każdej dziedzinie. Zadaniem szkoły jest dopełnienie atmosfery rodzinnej i tych działań, które wpływają na przyjmowane przez młodych ludzi wartości i postawy. Wybierając dla swoich dzieci naszą szkołę, rodzice zobowiązują się do współdziałania z nią w procesie wychowania akceptując jej katolicki charakter.

Realizacja procesu wychowawczego wymaga ścisłego kontaktu pomiędzy rodziną i szkołą poprzez wzajemną wymianę i współpracę.

Pożądanymi postawami Rodziców wspomagającymi działania szkoły są:

- aktywne uczestnictwo w organizmach animatorskich i zarządzających szkoły;
- współpraca w organizacji dodatkowych i pozaszkolnych zajęć wychowawczych, umożliwiających integralny rozwój uczniów;
- uczestnictwo w inicjatywach proponowanych przez szkołę;
- pomoc w kontaktach szkoły z otoczeniem.

5. ŚRODOWISKO LOKALNE

Ważnym czynnikiem w realizacji procesu wychowawczego jest środowisko lokalne. Rozumie się przez to lokalną społeczność, funkcjonującą na danym terenie. Jej składnikami są liczne instytucje służące organizacji życia zbiorowego. Współpraca z nimi może przybierać rozmaite formy. Daje ona szkole i jej wychowankom możliwość pełniejszego zaistnienia w środowisku lokalnym. Pozwala wciągnąć całą społeczność szkolną do szerokich działań na rzecz innych. Przynosi także korzyść szkole, którą lokalne instytucje często wspomagają w jej pracy.

Celem współpracy ze środowiskiem lokalnym jest:

- Integracja szkoły ze środowiskiem lokalnym (włączenie młodzieży do prac na rzecz środowiska lokalnego),
- Rozwój intelektualny, fizyczny i kulturalny wychowanków (uczestnictwo w konkursach i imprezach rekreacyjnych, nawyk obcowania z kulturą);
- Profilaktyka (kontakty z policją, strażą miejską i innymi instytucjami);
- Stymulowanie rozwoju psychospołecznego uczniów (kształcenie w uczniach chęci poznania świata, umiejętności komunikowania się z innymi, szacunku do otoczenia i współodpowiedzialności za nie, umiejętności funkcjonowania w środowisku lokalnym);
- popularyzacja szkoły w środowisku lokalnym.

V. EWALUACJA PROCESU WYCHOWANIA

Program wychowawczy szkoły może ulegać zmianom wraz ze zmieniającą się rzeczywistością. Jest zapisem oczekiwań i przewidywań, dotyczących efektów wychowania szkolnego. Analiza jego skuteczności będzie polegać na bieżącym monitorowaniu (systematyczna obserwacja sposobów realizacji przyjętych celów i zadań wychowawczych) i cyklicznej ewaluacji (pogłębiona analiza i interpretacja zebranych danych oraz ocena wartości programu wychowawczego).

Ewaluacja programu wychowawczego polega na analizie i ocenie następujących czynników:

- efektów jego wdrożenia;
- szeroko pojętych warunków (środowiskowych, organizacyjnych, materialnych), w jakich jest realizowany;
- stopnia jego realizacji wobec założonych celów.

Metody i formy kontroli procesu wychowania to:

- anonimowe ankiety dla uczniów, rodziców i nauczycieli;
- rozmowy z uczniami, rodzicami, pedagogiem oraz nauczycielami;
- analiza wyników w nauce i zachowaniu;
- analiza frekwencji;
- analiza osiągnięć pracy pozalekcyjnej ucznia;
- analiza czytelnictwa;
- analiza osiągnięć sportowych;
- obserwacja ucznia w różnych sytuacjach;
- zainteresowanie losami absolwentów.